

den, og alt det, vi kunne få ud af liberaliseringen, får vi ikke ud af den.

Der har været nogle kerneområder i den pakke, som det her lovforslag indgår i, som har været forhandlet hårdt, hvor der har været uenighed, men hvor vi synes, at vi er landet fornufdigt. Vi synes, at de 40 pct. er et acceptabelt kompromis set i den større sammenhæng. Vi synes, at det er rart, at pengene ikke bare skal gå ind i den almindelige finanslov, som udgangspunktet var, men at vi enige om, at de skal bruges til afskrivning af statsgæld.

Det er klart, at vi havde hellere set, og det har vi sagt hele vejen igennem, at pengene var blevet brugt på vedvarende energi, for vi jo har nogle forpligtelser i Kyoto, som vi skal opfylde, og hvorfor ikke spare forbrugerne for den ekstra udgift?

Men vi har også bemærket, og vi vil også gerne her kvittere for, at man til gengæld er villig til at finde andre midler til vedvarende energi. Dem havde vi også gerne set var større, og det ville også have gjort tingene lettere, hvis de var det, men de er der dog.

Endelig har vi så hele den knast, der er tilbage, som jeg mener er den eneste seriøse knast, og det er diskussionen om distributionsnettene. Vi er jo helt enige om, at de store transmissionsnet vil vi gerne udskille. Det skyldes ikke nødvendigvis, at offentligt ejerskab pr. definition er bedre end privat, for det hele indtægtsrammereguleres jo under alle omstændigheder. Men det skyldes, at det helt grundlæggende princip i hele elliberaliseringen har været, at de tre niveauer, nemlig salg, produktion og distribution skulle skilles ad. Det er det, der er hele grundfilosofien i liberaliseringen.

Kl. 10.45

Derfor er det også Det Radikale Venstre magtpåliggende, at vi sikrer distributionsnettene på tilsvarende vis. Vi har lagt nogle modeller frem, og jeg skal ærligt her vedstå, at det er modeller, som vi har tænkt ud fra fattig evne, og vi er sent i går aftes blevet gjort opmærksom på, at der måske er nogle problemer i de modeller. Dem er vi parate til at kigge på. Det er muligt, at regeringen har ret i, at de er uheldige, men så må vi finde andre metoder, og det vil vi også kigge på.

Det er også muligt, som SF's ordfører indikerede, at man kan finde en måde at lukke de her huller på. Vi er bare ikke sikre endnu. Vi er ikke helt sikre på denne del af det, og vi synes, det er fair nok, at vi tager os tiden til dette sidste hul og får det lukket, så vi er sikre på, hvad vi gør.

Vi snakker jo om værdier til mange, mange milliarder kroner, og vi snakker om Danmarks energiforsyning i mange år. Når de her selskaber er solgt, så er de solgt. Så er det slut. Så er vores mulighed som politikere for at få tilrettelagt liberaliseringen på den rigtige måde forpasset. Derfor er det vigtigt, at vi nu ikke går i panik til sidst, men tager den uge, eller hvad der skal til, for at få belyst de her sidste områder.

Hermed har jeg indikeret, at Det Radikale Venstre er positivt indstillet over for lovforslaget. Vi er positivt indstillet over for den aftale, vi sidder med. Vi har en knast tilbage. Lad os kigge på den i fællesskab, så er jeg sikker på, at vi kan få en bred politisk aftale, som både liberaliseringen og Danmark fortjener.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslistens udgangspunkt i disse forhandlinger, der har været, er, at privatisering af elforsyningen er en dårlig idé. De lande, der har eksperimenteret med det, har ikke haft positive erfaringer med det. Jeg kan bare henvise til det energikaos, der opstod i Californien, da man solgte energiforsyningen dér. Så vi er modstandere af regeringens sigte med dette her. Alligevel er vi gået ind i forhandlingerne i et forsøg på at begrænse ulykkerne. Det er desværre endnu ikke lykkedes, vil jeg sige.

Det, vi risikerer, er jo, at vi får et energimarked, der kontrolleres af nogle få – to, tre, fire – store europæiske selskaber. Der vil næppe være nogen danske blandt dem. De vil så kunne opkøbe vores elsektor, så vi kommer i hænderne på nogle store udenlandske selskaber. Samtidig får vi utilstrækkelige midler til at kontrollere priser og forsyningsikkerhed.

Jeg vil ikke udelukke, at det i en situation, hvor der er overskud af strøm og en positiv økonomisk udvikling, kan give mulighed for en gevinst. Det er som på aktiemarkedet: Hvis man spekulerer dér, kan der være perioder, hvor man kan tjene penge på at spekulere i aktier, men det kan så sandelig også gå rivegalt. Hvis der kommer en periode, hvor de udenlandske selskaber ikke længere er interesserede i at sælge strøm til danskerne eller i hvert fald kun gøre det til meget, meget høje priser, så sidder vi altså tilbage med virkelige smerter som følge af det her eksperiment. Som hr. Lidegaard var inde på, er der